

MOMOTLIWY (4) *ai*

Teksty nie oznaczają ó.

sg m N momotliwy (1). ◇ [A momotliw(e)go.] ◇ pl N m pers momotliwi (1). subst momotliw(e) (1). ◇ G momotliwych (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Jąkający się, zacinający się przy mówieniu (4) : Czemu iedni ludzie są momotliwi, drudzy też łzepieczę. GlabGad C5.

Wyrażenia: [»głuch momotliwy«: Y przywiezli mu [Jezusowi] głuchá momotliwego [surdum (marg) et mutum (-) aeqre loquentem]/ profili go áby nań rękę włożył. BudBib Mar 7/32 (Linde).]

»język momotliwy, momotliwych« (2 : 1): Ięzik momotliwy á ktory fie zaiąka, proftego człowieka vkazuje fmiąłego nyepowolne⁸⁰ gniewnego richło GlabGad O3; RejPos 312v [2 r.].

Szereg: »zajakający a momotliwy« (1):ięzyk też zaiąkaiących á momotliwych przełtrono á prętko wymawiać będzie. RejPos 312v.

Synonimy: bełkotliwy, jękotliwy, zająkający się.

Cf [MOMOTNY]

AKtt